

РЕШЕНИЕ

№ 4464

гр. София, 18.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 21.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3601** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, в частта на заповедта за имот с идентификатор 68134.1979.214.1. В жалбата са наведени доводи за материална незаконосъобразност на заповедта в оспорената ѝ част. Твърди се, че неправилно в кадастралния регистър търговското дружество не е вписано като собственик на сграда за енергопроизводство - трансформаторски пост (ТП) с диспечерски номер № 42-091. Претендира се да бъде отменена заповедта в обжалваната част, като собствеността върху сградата бъде отразена съобразно данните от представените документи за собственост.

Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществото ѝ я намира неоснователна.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за допустима като подадена от заинтересовано лице, доколкото дружеството твърди да е собственик на процесния обект; обжалването е и в рамките на преклузивния срок по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, който започва да тече от датата на обнародване на оспорената заповед в ДВ бр. 17 от 25.02.2011 г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административното производство по издаване на оспорената заповед е открито със

заповед № РД-16-5 от 05.03.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК за създаване на кадастрална карта (КК) и кадастрални регистри (КР) за територията на район "В.", Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в ДВ бр. 32 от 25.03.2008 г.

В обхвата на разработката е нанесена сграда с идентификатор 68134.1979.214.1 с отбелязване, че липсват данни за правото на собственост, видно от представената скица (л.52 от делото).

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена в производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /глава пета от ЗКИР/. Разпоредбата на чл. 41, ал. 2 от ЗКИР постановява, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и актовете, от които те черпят правата си, се набират от регистрите към картите и планове; представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3 и регистрите на общинската и областната администрация. Това означава, че в производството по изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър по реда на глава V, чл. 35 - 50 от ЗКИР, службата по кадастъра е длъжна да се съобрази с представените документи за собственост и да отрази точно данните за собствеността.

С оглед целта на процедурата по първичното кадастрално заснемане, разпоредбите на Глава пета от ЗКИР установяват императивни правила, подлежащи на съблюдаване както от административния орган, така и от собствениците на поземлените имоти. Задълженията на последните са визирани в разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 - 4 от ЗКИР. Собствениците на имоти следва да осигурят свободен достъп в имотите, да означат на свои разноски с регламентирани трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право, да представят, при поискване акт, удостоверяващ правата му върху имота, както и да предоставят всички други данни, съгласно Наредбата и да опазват от унищожаване поставените в имота геодезични знаци.

След указания, дадени с определение от 25.05.2011г., жалбоподателят не ангажира доказателства за обстоятелството, че е изпълнил задълженията си по чл. 38 от ЗКИР. Поради това съдът приема, че дружеството не е представило документи за собственост в хода на производството по изработване на кадастралната карта и регистри. Доказателства за собственост, представени след обявяване на одобрената кадастрална карта и регистри, могат да послужат за инициране на процедурата по изменение на същите по реда на чл. 53 от ЗКИР, но не могат да обосноват извод за незаконосъобразност на оспорената заповед. В производството по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР не могат да се решават въпроси, свързани с грешки в кадастралния план и кадастралните регистри, съответно - да се попълват непълноти в тях, до каквито обстоятелства се свежда предметът на настоящия спор.

Във връзка с писмените доказателства, представени от жалбоподателя в подкрепа на твърденията му за съществуващо правопримемство между [фирма], с оглед което да е придобил правото на собственост върху обекта, е необходимо да се отбележи следното. Нито един от представените от жалбоподателя документи не е сред изрично посочените официални удостоверителни документи по чл. 112 от Закона за собствеността, подлежащи на вписване. Ето защо, не може да се приеме, че административният орган е разполагал с достъпен източник, от който да събере информация. Също така, с представените писма не се установява на административния орган да е представен титул за собственост върху обекта, от който да бъде направена фактическа констатация за съществуването на правото на собственост. В тази връзка следва да се отбележи, че тъй като извън правомощията на същия орган е да разрешава

спорове за собственост, не е допустимо той да извършва вписване на право в КР въз основа на свои правни изводи, или негови заключения при тълкуване на нормативната уредба, в т. ч. разпоредбите на Закона за енергетиката, цитирани в жалбата. За пълнота на изложението следва да се отбележи и, че същите разпоредби нямат за предмет презумпция на твърдяното право на собственост. Неотносими към предмета на спора са твърденията, че дружеството е декларирало имота и заплаща данъци за него, тъй като тези обстоятелства също не доказват собственост върху обекта.

От представените по делото след цитираните по-горе указания документи също не се установява жалбоподателят да е представил доказателства за собственост в производството по създаване на процесната КК. Измежду същите документи само един касае обект в обхвата на тази КК – а именно, молба рег. № 99-364/18.12.2009г. Описаният в същата обект е различен от процесния и поради това тази молба е неотносима към предмета на спора. С оглед липсата на достатъчна информация, според писмо № към 11/64/11 от 10.06.2011г. на зам. – областен управител на С. (л.62), съществуването на акт за държавна собственост (АДС) на процесния ТП не се установява.

По изложените съображения, заповедта се явява издадена в съответствие с разпоредбата на чл. 41, ал. 4 от ЗКИР, което изключва хипотезата на материална незаконосъобразност. При извършената служебна проверка на основание чл. 168 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, и в установената форма; при това са спазени административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. По-специално във връзка с последната е необходимо да се отбележи, че създаването на КК и КР има за цел да осигури достоверна, установена по несъмнен начин информация, което изключва вписването на данни въз основа на източници, извън строго формално установените титули за собственост. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, разноските по делото остават за жалбоподателя така, както са направени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта за имот с идентификатор 68134.1979.214.1.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: